

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 292/2015
01.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Б., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адв. З.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 2К бр. 58/14 од 28.05.2014. године и Вишег суда у Зајечару 5Кж 424/14 од 26.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адв. З.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару 2К бр. 58/14 од 28.05.2014. године и Вишег суда у Зајечару 5Кж 424/14 од 26.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару 2К бр. 58/14 од 28.05.2014. године окривљени С.Б. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде а уколико окривљени у наведеном временском периоду не плати новчану казну, иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, судског паушала и трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Зајечару као и нужне трошкове оштећеном а у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудне наплате. Оштећени је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Истом пресудом окривљеном је изречена и мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца која се има рачунати окривљеном од дана правноснажности пресуде, а о чему ће се старати ПУ по месту пребивалишта окривљеног.

Пресудом Вишег суда у Зајечару 5Кж 424/14 од 26.01.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Б., а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Б., адв. З.П., због, како то произилази из образложења захтева, битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачке 2) и 11) и став 2. тачка 2) као и повреде одредбе члана 511. Законика о кривичном поступку, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку, на којој је размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Б., адв. З.П. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП-а), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП-а, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног С.Б. у захтеву за заштиту законитости као разлоге подношења захтева наводи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2. ЗКП-а наводима да је у конкретном случају за одлучивање по жалби био надлежан Апелациони суд у Нишу а не Виши суд у Зајечару, па је на тај начин о жалби одлучивао ненадлежан суд, а наводима да бранилац није обавештен о седници већа Вишег суда у Зајечару, на који начин му је ускраћено право на одбрану окривљеног, указује на повреду члана 511. ЗКП-а, док наводима да је

оштећени критичном приликом учинио бројне повреде из области Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер је возио левом страном коловозне траке, није имао дозволу за вожњу мотора, да је нагло скренуо лево у споредну улицу и ударио у возило окривљеног које је стајало ... те да је налаз и мишљење вештака дат нестручно, тенденциозно и пристрасно, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама при чему се по налажењу Врховног касационог суда не позива ни на једну од повреда законика таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

С`обзиром на то да бранилац окривљеног није поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због учињених повреда које су таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП-а и које као такве представљају разлог за подношење захтева, већ због повреда које не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Имајући у виду одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), која прописује да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, Врховни касациони суд налази да следствено томе ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**